

Τὸ Βῆμα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ
"ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΤΡΙΔΟΣ,"

ΠΑΝΤΩΝ ΠΑΤΡΙΣ ΤΙΜΙΩΤΑΤΟΝ

Ἰδιοκτῆτης
P. ΓΑΒΑΛΑΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΓΙΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Η ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΟΥ "ΒΗΜΑΤΟΣ,"

Ἐνεκεν πληθώρας ὕλης, ἀνεβάλλομεν μέχρι τοῦδε νὰ ἐκθέσωμεν τοὺς λόγους ὧν ἕνεκα προήχθημεν εἰς τὴν σκέψιν τοῦ νὰ προβῶμεν εἰς τὴν ἐκδοσιν τοῦ «Βήματος». Ἦδη ὁμως καταστάντος τούτου ἐφικτοῦ, προβαίνομεν εἰς τὴν ἐκθεσιν αὐτῶν, εὐελπιστοῦντες ὅτι θέλομεν τύχει τῆς εὐμενοῦς κρίσεως τῶν ἡμετέρων Συνδρομητῶν καὶ ἀναγνωστῶν.

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἰδιοκτῆτου τοῦ Τυπογραφείου τῆς «Πατρίδος» ἀειμνήστου Γεωργίου Χάλαρη, περιήλθον ἐκ διαθήκης τὸ τε Τυπογραφεῖον ὡς καὶ ἡ ὁμώνυμος ἐφημερίς εἰς τὴν κυριότητα καὶ κατοχὴν τῶν τέκνων τοῦ ἀειμνήστου Γεωργίου Ποσειδῶνος, παρ' ὧν μοι ἀνετέθη ἡ διεύθυνσις τοῦ Τυπογραφείου καὶ ἡ τῆ ἐπιμελεῖα μου ἐκτύπωσις τῆς ἐφημερίδος «Πατρίδος». Μετὰ παρέλευσιν τριετίας ἐγενόμην κύριος καὶ κάτοχος δι' ἀγορᾶς παρὰ τῶν κληρονόμων τοῦ Γ. Χάλαρη τοῦ Τυπογραφείου τῆς «Πατρίδος». Μὴ καταστάσης δὲ δυνατῆς συνεννοήσεως πρὸς τὸν ἰδιοκτῆτην τῆς ἐφημερίδος «Πατρίδος» κ. Δ. Γ. Ποσειδῶνα ἕνεκα ἀνομοιότητος δημοσιογραφικῶν ἀρχῶν ἔπαυσα νὰ ἐκδίδω τὴν ἐφημερίδα ταύτην εἰς τὸ τυπογραφεῖον μου. Πλὴν αἱ παραδόσεις τοῦ ἀπὸ τεσσαράκοντα καὶ ἕξ ἐτῶν λίαν εὐδοκίμως λειτουργούντος Τυπογραφείου δὲν μᾶς ἐπέτρεπον ν' ἀφήσωμεν αὐτὸ ἄνευ ἐφημερίδος, καὶ μὴ δυνηθέντες νὰ γίνωμεν ἰδιοκτῆται καὶ τοῦ τίτλου τῆς «Πατρίδος», ἠναγκάσθημεν νὰ προβῶμεν εἰς τὴν ἐκδοσιν νέας τοιαύτης ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὸ Βῆμα». Πρὸς πραγματοποιήσιν δὲ τοῦ σκοποῦ μας τούτου δὲν ἐφείσθημεν οὐδὲ κόπων, οὐδ' ὕλικῶν θυσιῶν, οὐδ' ἀπεθαρρύνθημεν ἐκ τῶν δυσυπερβλήτων προσκομιμάτων καθ' ὧν παλαίει καθ' ἑκάστην ἡ Ἐπαρχιακὴ δημοσιογραφία, (τοῦθ' ὅπερ κάλλιον παντὸς ἄλλου γινώσκομεν ὡς ἐκ τῆς μακροχρονίου ἡμῶν περὶ τὰ τοιαῦτα πείρας) ἀλλὰ θαρραλέως προσέβημεν εἰς τὴν πραγματοποιήσιν τῆς σκέψεως ἡμῶν ταύτης ἀκολουθήσαντες τὰς ἀρχὰς τοῦ προκατόχου ἡμῶν ἀειμνήστου Γ. Χάλαρη, βέβαιοι ὄντες ὅτι οἱ ἡμέτεροι συνδρομηταὶ καὶ ἀναγνώσται θέλουσιν ἐκτιμῆσαι δεόντως τὰς προσπάθειάς ἡμῶν ἀγωνιζομένων νὰ ἐπιτελέσωμεν τὸ πρὸς τὴν ἀγαπητὴν Πατρίδα καὶ τὸ συμφέρον τοῦ Νομοῦ ὀλοκλήρου ὑφιστον ἡμῶν καθήκον καὶ οὐχὶ πρὸς φωμισμὸν, διακηρύξωμεν δὲ

αὐτοῖς ὅτι προβάντες εἰς τὴν ἐκδοσιν τῆς ἐν λόγῳ ἐφημερίδος, ἐννοοῦμεν νὰ συνεχίσωμεν τὴν δρᾶσιν τῆς διακοπείσης γηραιᾶς ἡμῶν προκατόχου, ἣτις ἐπὶ τεσσαρακονταπενταετίαν ὄλην ὑπερεμάχησε τῶν συμφορόντων τῆς τε Πολιτείας καὶ τοῦ Νομοῦ. Καὶ εἶνε μὲν ἀληθές ὅτι ἀπὸ τοῦ πρώτου φύλλου ἀπεχώρησεν ὁ συντάξας τὸ πρῶτον ἄρθρον αὐτῆς κ. Κομνηνὸς Ζαανῆς δικηγόρος, ἀλλὰ οἱ ἀντικαταστήσαντες τοῦτον ἄλλοι δεδοκιμασμένοι δημοσιογραφικοὶ κάλαμοι εὐγενῶς προσενεχθέντες παρέχουσιν ἡμῖν ἐκάστοτε τὴν ἀπαιτουμένην πρὸς τοῦτο ὕλην.

Ἐν τέλει θεωροῦμεν ὅτι οὐσιώδες καθήκον ἠθέλομεν παραλείπει νὰ μὴ ἐκφράσωμεν τὰς εὐχαριστίας ἡμῶν πρὸς τε τὸν ἐγχώριον τύπον καὶ τοὺς ἀξιοτίμους κ. κ. Συνδρομητὰς ἡμῶν διὰ τὰς ὑπὲρ τῆς ἐφημερίδος μας ταύτης εὐμενεῖς αὐτῶν κρίσεις.

Ἡ Διεύθυνσις

~~~~~

Ο ΕΘΝΙΚΟΣ ΕΚΦΥΛΙΣΜΟΣ

ΟΙ ΜΑΛΛΙΑΡΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΣΑΛΒΑΡΙΑ

Ἐν τῇ ἐσχάτῳ νοσηρᾷ καταστάσει, εἰς ἣν ἀπὸ πολλοῦ τὸ Κράτος ἐνέπεσε καὶ ἐν ἣ δυστυχῶς διατελεῖ, ἀνέκυραν δύο κοινωνικὰ καὶ πνευματικὰ ἐξαμβλώματα. Τὸ πρῶτον εἶνε φυσικόν! ὑπάρχουσι νοσήματα, ἐπὶ τῶν ὁποίων καὶ οἱ ἰατροὶ καὶ οἱ φιλόστοργοι οἰκογενεῖς παρ' Ἑλλήν τὴν φιλοστοργίαν καὶ τρυφερότητα πρὸς τὸ νοσοῦν ὑποκείμενον, εὐχονται τὸν θάνατον, ὡς τὰ μάλιστα εὐεργετικὸν φάρμακον, ἀπέναντι τῶν δεινῶν ἀποτελεσμάτων, αἵτινα ἐπαπειλεῖ ἡ νόσος νὰ καταλίπη εἰς τὸν ἀτυχῶς ἀναρρωσθέντα καὶ ἐκ τῆς νόσου ἀναλαβόντα. «Προτιμότερον νὰ ἀποθάνῃ ἢ νὰ ζῆσῃ, προκειμένου διὰ βίου νὰ ζῆ τοιοῦτος». Αὐτὴ εἶνε ἡ εὐχὴ τῶν περὶ τὸν ἀρρωστον οἰκείων. Καὶ πολὺ ὀρθῶς καὶ λογικῶς. Ἐκ τῆς μακρᾶς νοσηρᾶς καταστάσεως, ἣν οὐδεὶς δύναται νὰ ἀρνηθῇ, μεταξὺ πολλῶν ἄλλων κακῶν δυσθεραπεύτων ἀτυχῶς, ἀνεφάνησαν τὰ Σαλβάρια τῶν γυναικῶν καὶ οἱ ἀπονενομημένοι Μαλλιαροὶ, τὰ χυδαῖα καὶ εἰδεχθῆ γλωσσικὰ ἐκτρώματα, δύο κακὰ μέγιστα ἀναφερόμενα τοῦτο μὲν εἰς τὸν ἐξωτερικὸν Ἐθνικὸν τύπον, τοῦτο δὲ εἰς τὴν πνευματικὴν καὶ διανοητικὴν πρόοδον τοῦ

Ἑλληνικοῦ σύμπαντος. Καὶ τὰ δύο εἶνε νοσήματα, τοῦτο ἔχοντα τὸ κοινόν, ὅτι ὑπόκεινται εἰς ἀλλοιώσεις καὶ μεταλλαγὰς ἐνδελεχεῖς, ἐπιδρώσας κάκιστα καὶ ἐπιβλαβέστατα ἐπὶ τοῦ ἀμυγῶς καὶ ἀκραιφνοῦς Ἐθνικοῦ βίου. Ἡ ἐπίσημος σύγχρονος Ἱστορία, καὶ νὰ ἐκφρασθῶμεν κάλλιον, ἡ Ἐθνολογικὴ Ἐπιστήμη ὡς documenta, τοῦτ' ἔστιν, ἐπίσημα ἔθνικὰ διπλώματα ἀπαιτεῖ πρῶτον μὲν τὸν Ἐθνικὸν ἀμφιέσεως σταθερὸν καὶ ὠρισμένον καὶ δευτέρον μόνιμον καὶ καθωρισμένον γλωσσικὸν ἰδίωμα. Ἐφ' ὅσον τὰ δύο ταῦτα δὲν κατέχουσι τὴν ἀρμοζούσαν περιοπὴν καὶ τὸ ἔθνος ἐκεῖνο παύεται καλούμενον ἔθνος· τότε καλεῖται λαὸς νομαδικός, σύμφυγμα ἑτερογενές, ἀνίκανον πρὸς σύστασιν Κράτους καὶ πολὺ μᾶλλον ἔθνους. Καὶ ἐν ᾧ σήμερον μετὰ πολνετῆ ἐργασίαν καὶ ἀγρύπτους Ἐθνικοὺς ἀγῶνας, καθ' ὠρισμένην κατεύθυνσιν, ἐφθάσαμεν καὶ Κράτος καὶ ἔθνος εἰς ἔθνικὴν περιοπὴν, ἀναγνωριζομένην ἐπίσημως ὑπὸ τῆς Ἐθνολογικῆς Ἐπιστήμης, ἐν τούτοις παθόντες νόσον οὐχὶ μικρὰν, ζητοῦμεν διὰ τῆς μιμήσεως πρὸς τὸν νεωτερισμὸν (Mode) καὶ διὰ τῆς μανικῆς γλωσσικῆς ἰδιοτροπίας (Caprice) νὰ διαστρέψωμεν καὶ καταργήσωμεν τὸν Ἐθνολογικὸν ἡμῶν Ἰδιόζεντα τύπον, τὸν Ἑλληνικὸν μετὰ τῶν ὠραίων τοπικῶν παραλλαγῶν αὐτοῦ καὶ μετ' ἐπιμονῆς, μετὰ πείσματος, νὰ καταδείξωμεν τὸν ἐπιδιωκόμενον Ἐθνικὸν Ἐκφυλισμὸν. Καὶ βλέπομεν παραλλήλως τῷ αἰσχροῦς κατατροπωθέντι, εὐτυχῶς, μαλλιαρισμῷ, τὴν Μόδα ν, ἣτις σύρουσα δυστυχῶς ἀπὸ τῆς ῥιζῆς τὴν . . . Ἑλληνίδα, Δέσποιναν καὶ Δεσποινίδα, καθιστᾷ ἔρμαιον τῆς ἰδιοτρόπου βουλήσεως καὶ αὐτὸ τοῦτο γελωτοποιεῖ τοὺς καὶ τὰς ἀκολουθούσας κατὰ γράμμα τὰς ἐκφύλους ὄλους καὶ κατὰ τοῦ ἀνθρωπισμοῦ ἀχαλινώτους ἰδιοτροπίας. Καὶ ἐν ᾧ χρῆζομεν ἐνδύματος πρὸς κάλυψιν τῆς αἰδοῦς, βλέπομεν μετ' ἐκπλήξεως καὶ ἀγανακτήσεως ἅμα ὅτι Ἑλληνίδες Γυναῖκες καὶ Παρθέναι ἐτόλμησαν νὰ ἐμφανισθῶσι δημοσίᾳ μετὰ περιβολῆς καὶ σχήματος ξένου καὶ ὀθνείου πρὸς τὸν Ἑλληνισμὸν, πρὸς τὰ ἥθη του πρὸς τὴν αὐστηρὰν Χριστιανικὴν ἀγωγὴν του. Περιβολὴ ὑπεμφαίνουσα προκλητικώτατα τὰ γυμνά καὶ τὴν αἰδῶ εἶνε ἰδίᾳ ταῖς ἐταῖραις, ταῖς ἀνελευθέραις καὶ δούλαις, ὡς

ήλευθέρωσεν ο χριστιανισμός. 'Αμφ'είσι προσβάλλουσα τήν δημοσίαν αἰδῶ και ἐκφυλίζουσα, και δὴ τήν εὐγενεστέραν ἐκ τῆς 'Ιστορίας και ἀπὸ καταγωγῆς φυλῆν, εἶνε καταδιώξιμος. Οἷος 'Εκφυλισμός !!

ΤΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Μετ' εὐχαριστήσεως ἐπληροφόρηθημεν ὅτι τὸ Δημοτ. Συμβούλιον Ἐρμουπόλεως ἀναγνωρίζον τὸν παρὰ τῆς ἐνταῦθα Σκοπευτικῆς Ἐταιρίας ἐπιδιωκόμενον μέγαν και ὅλως Ἐθνικὸν σκοπὸν, ἐψήφισε τὸ ποσὸν δραχ. 200 ὑπὲρ τῆς ἐν λόγῳ Ἐταιρίας, σκοπούσης νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὰ ἐν Βόλῳ τελεσθησόμενα «Ἐλευθέρια» δι' ὅκτῳ μελῶν αὐτῆς τελείως γεγυμνασμένων και δυναμένων νὰ διεκδικήσωσι τὸ γέρας τῆς νίκης. Ὁμοίως πληροφοροῦμεθα ὅτι και ἕτερος συμπολίτης μας ἀπέστειλε τῇ Ἐταιρίᾳ δραχ. 150, ἐλπίζομεν δὲ ὅτι τὰς δωρεὰς ταύτας θέλουσιν ἐπακολουθήσῃ και ἄλλαι ἄλλων συμπολιτῶν μας ἀναγνωρίζόντων τὸν κοινωφελῆ σκοπὸν τῆς τόσῳ δεξιῶς δρώσης Σκοπευτικῆς Ἐταιρίας.

Ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγῶνων ἀπεφάσισε ν' ἀπονεύμῃ ὡς ἐπαμειβόμενον ἐπαθλον εἰς τὸν Δῆμον ὃν θὰ ἐκπροσωπῇ ἡ ἀριστεύουσα ὁμάς κατὰ τὰ «Ἐλευθέρια» βαρύτιμον ἀργυροῦν κύπελλον τὸ ὅποσον και παρήγγειλεν ἤδη εἰς Ἀγγλίαν. Ἡ Διεύθυνσις τῶν Σιδηροδρόμων Θεσσαλίας ἀπέστειλεν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν «Ἐλευθερίων» δραχ. 500, ἵνα χρησιμεύσωσιν εἰς ἀπονομὴν βραβείων. Ὁ πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν «Ἐλευθερίων» παρουσιασθεὶς ἐνώπιον τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ἀνέφερε λεπτομερῶς τὰ κατὰ τὴν τέλεσιν αὐτῶν. Εἰς 250 και πλέον ἀνέρχονται αἱ μέχρι τοῦδε δηλώσεις συμμετοχῆς εἰς τὰ «Ἐλευθέρια». Αἱ δηλώσασαι ὁμάδες, προερχόμεναι ἐκ Δήμων, Κοινοτήτων, και Σωματείων ἀνέρχονται εἰς 15, μεταξὺ δὲ τούτων συγκαταλέγεται και ἡ ὁμάς τῆς Σκοπευτικῆς Ἐταιρίας Σύρου ἀποτελουμένη ἐκ τῶν κ. κ. Ἀθ. Τσεμπεροπούλου, Ἰάσ. Γεωργιάδου, Ἀλ. Ν. Παπαδάμ, Ἀλ. Κάππαρη, Ν. Χυτήρη, Ν. Νικολάου, Ι. Ἀργυροῦ, και Νουνῶτ, ἐξ αὐτῶν δὲ οἱ κ. κ. Γεωργιάδης, Τσεμπερόπουλος και Νικολάου θὰ λάβωσι μέρος και ὡς ἐλεύθεροι Σκοπευταί. Ὡς γνωστὸν αἰτήσεις συμμετοχῆς γίνονται δεκταὶ μέχρι τῆς παραμονῆς τῶν Ἀγῶνων, ἧτοι τὴν 24ην Μαρτίου.

ΤΟ ΓΛΩΣΣΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ ΑΠΟ ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΑΠΟΨΕΩΣ

Ἡ γνῶσις τῶν περιπετειῶν, ἀς ὑπέστη ἡ Ἐθνικὴ ἡμῶν γλῶσσα διὰ μέσου τῶν αἰῶνων, κινεῖ ἀδιστακτικῶς τὸ ἐνδιεφέρον, ἅμα δὲ και ἐπαγωγὸς καθίσταται, ὡς ἀποκλύπτουσα πρὸς τὸ κοινὸν (ἐξαιρέσει βεβαίως τῶν λογίων) γεγονότα μὴπω ἄλλῳ; τε δημοσιευθέντα μέχρι τοῦδε ὑπὸ τῆς ἐγγυρίου δημοσιογραφίας· μὴ ἀσγάλλετε ἐπομένως φίλοι ἀναγνώσταί, ἐὰν και ἤδη τὸ θέμα μας στρέφεται περὶ τὸ γλωσσικὸν ζήτημα καθόσον δὲν πρόκειται περὶ ταυτολογίας.

Κατὰ τὴν τετάρτην σταυροφῶριαν ἐν ἔτει 1204, ἐπέδραμον οἱ σταυροφόροι Φράγκοι και καταλαβόντες τὴν Ἑλλάδα, διενέμοντο ληστρικῶς τὰς ἐπαρχίας αὐτῆς· ἐκτοτε ἐκδιωχθέντων τῶν Ὀρθοδόξων Ἀρχιερέων ὑπὸ τοῦ Λατινοῦ κλήρου φραγκικώτατα ἐπεδίωξαν τὸν προσηλυτισμὸν τῶν Ὀρθοδόξων, τὰ σχολεῖα ἐκλείσθησαν και ἡ παιδεία περιωρίσθη

ἐντὸς εὐκρίθμων Μοναστηρίων, οἱ δὲ κάτοικοι αὐτῆς ἐκβραβερωθέντες ὑπὸ τοῦ ξενικοῦ ζυγοῦ, κατήντησαν ταπεινοὶ δουλοτάροιχοι, συναπλωλέσαντες μετὰ τῆς ἐλευθερίας και αὐτὴν τὴν γλῶσσαν αὐτῶν ἀναγκασθέντες ὑπὸ τῆς ἀμειψίας νὰ μεταχειρίζωνται και κατὰ τὴν ὁμιλίαν τῶν και κατὰ τὴν σύνταξιν τῶν ἐπισήμων ἐγγράφων πολλὰς φραγκικὰς λέξεις· ὁ ἄγων ἐν μίᾳ λέξει ὑπῆρξε συστηματικὸς κατὰ τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς και ἤρξατο διὰ τῆς ἀπροκαλύπτου ἐπιβουλῆς κατὰ τῆς γλώσσης. Ἐν τῇ ἀμαθείᾳ ταύτῃ διετέλεσεν ἡ Ἑλλάς ἐπὶ 250 περίπου ἔτη, ἕως οὗ ἐκδιωχθέντων τῶν Λατίνων ὑπὸ τῶν ἐπεληθόντων Τούρκων και ἐπανελθόντων τῶν Ὀρθοδόξων Ἀρχιερέων ἤρξατο ἡ ἀπὸ τοῦ ληθάργου ἐξέγερσις διὰ τῆς ἀνασυστάσεως διδαστηρίων· περὶ τὸ τέλος μάλιστα τῆς δεκάτης ἑκτῆς ἑκατονταετηρίδος ἐπὶ Πατριάρχου Ἱεροσολίμου τοῦ Β'. ὑπεχρεώθησαν οἱ Ἀρχιερεῖς νὰ φροντίζωσι περὶ ἰδρύσεως σχολείων και διδασκάλων, ὥστε τὰ θεῖα και ἱερὰ γράμματα κατὰ τὴν ἐγκύκλιον ἐκείνην νὰ διδάσκωνται ἐπὶ τοῦ κειμένου τῶν ἱερῶν γραφῶν ἔχουσιν ἐπὶ λέξει ὡς ἐξῆς: «δύνασθαι διδάσκεισθαι, βοηθεῖν δὲ κατὰ δύναμιν τοῖς θέλουσι διδάσκειν και τοῖς μαθεῖν προκίρουμένοις» και μέχρι μὲν τοῦ ἔτους 1638 ὁ σεβασμὸς τῆς γλώσσης πρὸς τὰ κείμενα τῶν ἱερῶν γραφῶν ἔμεινεν ἀκλόνητος, ὅποτε οἱ Κεχλινοὶ ἐν Γενεύῃ διὰ τοῦ ἱερομονάχου Μεξίμου Κεχλιπολίτου ἐπεχείρησαν μετάφρασιν τοῦ Εὐαγγελίου, ἣν ὅμως ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων Δοσίθεος ὡς ἔργον ἀποτρόπαιον ἔκρινε. Εἶτα ὁ ἱερομόναχος Σερραφεῖμ Μιτυληναῖος ἐν ἔτει 1703 νέαν ἐπεχείρησεν ἐκχυδάσιν τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου, ἧτις ἔσχε τὴν αὐτὴν τύχην ὡς και ἡ ἐν ἔτει 1818 ὑπὸ τῆς Ἱερογραφικῆς Ἐταιρίας ἐπιχειρηθεῖσα ἐκχυδάσις. Ἐπίση: ἐπὶ τῆς Βασιλείας Ὁθωνος (τῆς Ἑλλάδος) μέγα σκάνδαλον ἐξεράγη διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ἐν τῷ ἡμετέρῳ Πανεπιστημίῳ καθηγητοῦ τῆς φιλοσοφίας Ν. Βάμβα μετάφρασιν τοῦ Εὐαγγελίου ἧτις ὡς ἦν ἐπόμενον καταδικάσθη και ἀπεκηρύχθη ὑπὸ τῆς ἐν Ἀθῆναις ἱερᾶς Συνόδου. Ὁρθῶς λοιπὸν και ἤδη ἐξηγέρθη ἡ κοινὴ συνείδησις ἐναντίον τῶν ἐκχυδαστῶν οἷτινες διὰ τοῦ γλωσσικοῦ αὐτῶν ἰδιώματος τοῦ (ἐκχυδαστῆ) ἐπιδιώκουσι ν' ἀνακόψωσι τὴν πρὸς τὰ πρόσω ἐξέλιξιν τῆς καθαιρεούσης Ἑλληνικῆς γλώσσης και δικαίως ἀπεκλήθησαν ἐγκληματίαι κατὰ τοῦ Ἔθνους, διότι μεταβάλλοντες τὴν ἀληθῆ ἔθνικὴν γλῶσσαν διερρηγνύουσι τὸν κρίνον τὸν συνέχοντα τὸν ὅλον Ἑλληνικὸν Λαόν, τὸν ἀκνετχοῦ διεσπαρμένον και συνδεδεμένον διὰ τῶν Ἐθνικῶν ἀναμνήσεων διὰ τῆς Ὁρθοδόξου θρησκείας και διὰ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης τῆς ὑπὸ τῶν λογίων τοῦ Ἑλλην. Ἔθνους γραφομένης.

ΠΩΣ ΕΓΡΑΦΕΝ Ο ΠΟΙΗΤΗΣ ΖΑΛΟΚΩΣΤΑΣ

Ὁ Ζαλοκώστας εἶναι ὁμολογουμένως εἰς τῶν πρώτων ποιητῶν τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος· διὰ τῶν ἔργων του ἐτίμησε τὴν νεωτέραν ἑλληνικὴν φιλολογίαν· ἔχει γλῶσσαν καθάραν, ἀποβαλὺσαν τοὺς ξενισμοὺς, εἶνε τέλειος τὴν φαντασίαν, γραφικώτατος τὰς εἰκόνας, πλήρης λογικῆς ἀρμονίας και ἐνθουσιώδης εἰς τῆς καρδίας τὰ πάθη. Ὁ ἐνθουσιώδης τῆς πατρίδος ποιητής, ὅτε ἡ λύρα του ἐσιώπα εἰσέει, ἔπειε τὴν σπάθην του και ἔριπτε τὸ καρποφύλλι του κατὰ τῶν τυράννων τῆς ὑπὲρ τῶν ὅλων ἀγωνιζομένης Ἑλλάδος. Τοῦτο μνημονεύει ὁ ποιητὴς εἰς ἰδίαν προσφώνησιν «Τοῖς ἐπιγενεστέροις χεῖρειν», κειμένην ἐν τῇ Ἐκδόσει τῶν Ἀπάντων αὐτοῦ, ἔχουσιν ὧδε·

Τοῖς ἐπιγενεστέροις Χαίρειν.

Εἰς σὲ τὴν μετ' αἰῶνα ἐπελευσομένην γενεάν τῶν Ἑλλήνων, ἀφιερῶ τὰς ποιήσεις, δι' ὧν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἔψαλα τὰ κατορθώματα τῶν μεγάλων τοῦ Μεσολογίου φρονεῶν και τῶν ἄλλων μαρτύρων τε και πραταγωνιστῶν τῆς Πατρίδος ἡρώων.

Οἱ λόγοι μου θέλουσιν ἀντηχεῖ πρὸς ὑμᾶς ὡς

ἀπὸ ζωντὸς τινος ἐξερχόμενοι τάφου, και ἐν τῷ τοῦ τάφου ἡ σιωπῇ και τῷ σκοτίῳ θά μου ἐξουσιάζωσι τὴν ἄψυχον κόριν, ἡ ψυχὴ μου θὰ ἀκούσῃ ἐκ τῶν οὐρανῶν τὰς ὁρθὰς τῶν ἐπιγενεστέρων κρίσεις.

Οἱ στίχοι μου θὰ ἦσαν βεβαίως εὐγενεστεροὶ ἂν ἐγράφοντο ἐν ἐποχῇ καθ' ἣν εὐρισκόμην εἰς τὰ στρατόπεδα τῆς Πατρίδος. Ἀλλὰ τότε εἰσιώπα ἡ Μοῦσα ἐντὸς μου, διότι μία μόνη ἐπιθυμία ὠδήγει τοὺς παλμοὺς τῶν Ἑλληνικῶν καρδιῶν, ἡ ἐλευθερία και τῆς ἀγωνιζομένης Ἑλλάδος ἡ ἀποκατάστασις.

Σύγχρονος ἀτυχοῦς κοινωνίας, εἰς μαρασμὸν ἀποληρούσης, ἐκρέμασα ἀπ' ἱτέας τὴν λύραν, και μεταφράζω ἄρθρα στρατιωτικὰ και μυθιστορήματα, διότι ταῦτα συμπληροῦσι τὸν ἄρτον τῶν τέκνων μου.

Και ὅμως τὰ μυθιστορήματα ἐδηληρίασαν τὴν ἀκαρδον Ἑλληνικὴν νεολαίαν.

Γ. Χ. Ζαλοκώστας.

Σ. Β. Αὐτοὶ, φίλοι ἀναγνώσταί εἶνε οἱ Ἐθνικοὶ ποιηταί, οἵτινες ἐγκλείουσιν εἰς τὰ στήθη τυφερότητα, αἰσθημάτων λεπτότητα, φιλοπατρίαν, εὐσέβειαν πρὸς τὸν Θεόν και Πίστιν, και ἔρωτα ἀγνὸν πρὸς τὰ πάτρια. Ἰὶὰ δὲ παρατηρεῖ τις τὴν ἀρχιφνῆ και ἀριστον δεῖγμα ὁ εἰρημένος βραχὺς πρόλογος «τοῖς ἐπιγενεστέροις χεῖρειν», γραφεὶς μάλιστα κατὰ τὸ 1854. Τὶ λέγουσιν ἄρα οἱ Μεκλιανοὶ—δημοτικισταί περὶ τοῦ Ζαλοκώστα! μήπως δὲν εἶνε ἐκ τῶν δοκίμων, διότι μετὰ γοργότητος και ἀπρρυμίλλου εὐστροφίας και γλυκύτητος γράφει τὰς ποιήσεις του ἐν τῇ καθαιρεούσῃ γλώσσῃ;

— Ἰσως!!!.....

Ὁ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΩΝ «ΦΙΛΟΜΟΥΣΩΝ».

Ἀξιότιμε κ. Συντάκτα τοῦ «Βήματος».

Μᾶς ὑποχρεοῦτε μεγάλως δημοσιεύοντες τὰ κατωτέρω :

Ἀπὸ τινος χρόνου εἶμι τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν, ὅλως ἀδίκως ἔχουσι σχηματίσει τὴν ἰδέαν ὅτι ὁ Πρόεδρος τοῦ παρ' ἡμῖν Συλλόγου τῶν «Φιλομούσων» συνεκέντρωσεν ὁλόκληρον τὴν Διοίκησιν εἰς χεῖρας αὐτοῦ και ὅτι τὰ λοιπὰ μέλη τῆς Διοικήσεως τοῦ Συλλόγου εἰσὶν ἐπὶ ψηλῷ ὀνόματι τοιαῦτα. Τοιαύτην δ' ἀφορμὴν ἔσχε και τὸ εἰς τὸ προλαρελθὸν φύλλον ὁμῶν ἀνοῦσιον δημοσίευμα.

Καίτοι, ἡδύνατό τις ν' ἀδιαφορήσῃ πρὸς τοιαῦτα δημοσιεύματα, αὐτα οὐδένα ἕτερον ἐπιδιώκουσι σκοπὸν ἢ τὴν διάσπασιν τῆς μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς Διοικήσεως ὑφισταμένης συνοχῆς, ἀφ' οὗ οἱ ἀξιότιμοι ἑταῖροι τοῦ Συλλόγου περιέβαλον ἡμᾶς διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης αὐτῶν, οὐχ' ἦτιον χάριν αὐτοῦ τοῦ συμφέροντος τοῦ Συλλόγου και πρὸς τιμὴν τοῦ κ. Ἐλευθεριάδου, ὅστις μετὰ τοσοῦτου ζήλου και ἀληθοῦς αὐταπαρνήσεως ἐργάζεται ἐν τῷ Σωματείῳ ἡμῶν, ὀφείλομεν νὰ δηλώσωμεν ὅτι οὐδεμίαν πρᾶξιν, ἀφορῶσαν εἰς τὸ Σωματεῖον ἐνεργεῖ αὐτοβούλως, ἀλλὰ και τὸ ἐλάχιστον ζήτημα φέρει ὑπὸ τὴν κρίσιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου και, οἰαδήποτε και ἂν λαδβάνηται ἀπόφασις αὐτοῦ. λαμβάνεται μετὰ προηγουμένην συζήτησιν και βάσανον λίαν λεπτολόγον ἐφ' ἐκάστου ζητήματος ὑφ' ὀλοκλήρου τοῦ Συμβουλίου. Κατ' ἀκολουθίαν και τὸ πρὸ ἡμερῶν ἀνακοινωθὲν τοῦ Συλλόγου οὕτω κατηρητίσθη.

Τώρα, ἐὰν ὁ κ. Ἐλευθεριάδης, ἐν τῇ σπανίᾳ αὐτοῦ ὑπὲρ τοῦ Συλλόγου μερίμνη και ἀγάπη, ἐργάζεται και ἐνεργεῖ τόσον δραστηρίως, αὐτὸς φαινόμενος πανταχοῦ, αὐτὸς ἐπιδιώκων τὴν εἰσπραξιν και τοῦ ἐλάχιστον χρηματικοῦ ποσοῦ, πρὸς ἀποφυγὴν δαπάνης δι' ἀμοιβὴν εἰσπρακτορος, τοῦτο δὲν εἶναι αἰτία μομφῆς και εἰρωμοσύνης ἐκ μέρους τῆς κοινωνίας ὀλοκλήρου τῆς Ἐρμουπόλεως. Ἀπὸ τοῦ σημείου ὅμως τούτου μέχρι τῆς ἰδέας ὅτι οὗτος ἐδημιούργησεν ἐν τῷ Συλλόγῳ, οὗ ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ προιστάμεθα, τελείαν ἀποκέντρωσιν, ὑπάρχει

και εντελως αδειζει ως μέχρι τουδε εγενετο δια το εν Πειραιει σωματειον ο «Στεφενσον».

Μετ' απειρου ευχαριστησεως ακουεται ο θεος λογος κατ' Κυριακην υπο του συμπαινου κ. Ησαχ Πισχοπουλου αρχιμκνδριτου.

Την εν τω παρελθοντι φυλλω του «Ερμουπολίτου» δημοσιευθεισαν επιστολην του αξιοτιμου βουλευτου του Νομου Κυκλαδων κ. Σ. Βαφιαδης την απευθυνομενην προς τον Προεδρον της «Αλληλοβοηθειας»...

Μετα ολιγοημερον εν Αθηναις διαμονην επανελαμψεν εκειθεν σημερον ο φιλος δικηγωρος κ. Αλεξ. Π. Βενιζελος Ταμις του Δήμου Ερμουπόλεως.

Καθ' ο ανεφερεν εις την διευθυνσιν της Αστυνομιας, ο εν Ανω Συρω σταθμαρχης, χθες περι ωραν 11 Μ. Μ. ενφ' ο Πετρος Στεφανου Βαμβακαρης κατεσκευαζεν εν τω οικω του κροτιδος και βραχελωτα...

Αφικηθεις εξ Αθηνων ο πολλακις επισκεφθεισ τους Παναγιους τόπους κ. Χρηστος Δ. Σχινας, θελει ποιησει διαλεξιν περι του Παναγιου ταφου, εν τω Συνδεσμω της «Αλληλοβοηθειας»...

Κατ' επισημους τηλεγραφικας ειδησεις ο Πρωθυπουργος κ. Βενιζελος εδύλωθεν εις αντιπροδωπους του Νομου μας οτι και η Μεση και Ανωτερα Εκπαιδευσις γενυοδετα Δαπαναις του Κράτους...

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

Κατ' επισημους τηλεγραφικας ειδησεις ο Πρωθυπουργος κ. Βενιζελος εδύλωθεν εις αντιπροδωπους του Νομου μας οτι και η Μεση και Ανωτερα Εκπαιδευσις γενυοδετα Δαπαναις του Κράτους...

ται χαραν, διότι δεν διεψεύσθη εις ανωτερω εκφρασειδος ελπίδος αυτου.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Και παλιν ενακα πληθώρας υλης αναβάλλομεν την δημοσιευσιν της συνεχειας του Υπομηματος του Δικηγορικου Συλλογου Συρου και πολλων άλλων δημοσιευμάτων...

Ευχαριστως αγγελομεν τους αρραθωνα της επεραστου και ευ ημενης Δος Μαρικας, θυγατρως του αξιοτιμου συμπολιτου μας και φιλου κ. Ιακωβου Δαπόλα μετα του κ. Καρόλου Βεστφελδ πρακτορας ατμοπλοων εν Σμύρνη.

Υπο του συμπολιτου μας κ. Νικολ. Ρουσσου διευθυντου του παρα την Πλατειν Μιαουλη ωραιου καφειου «Το Κέντρον» εδωρήθησαν εις τον ενταυθα προοδευτικον Συνδεσμον των Τηγιων δυο εικόνες των Βασιλεων μας πολυτιμοι.

Χθες την 5 π. μ. ωραν εγενετο εις το Αλωνακι του Παλαμηδιου η θανατικη εκτελεσις 14 εν ολω καταδικων, μεταυ τουτων ητο και ο πρό τριετίας περιπου καταδικασθεις υπο του Κακουργιοδικειου Αθηνων δια την φόνου του μακαριτου συμπολιτου μας Κ. Καλογερογιάννη Κωνσταντινου Κοϊνάκης.

Ευχαριστως ηκούσθη παρα τη ημετέρω κοινωιά η εις Πταισματοδίκην Πύργου προαγωγή του ημετέρου συμπολιτου και φιλου κ. Αριστοτέλους Βλαστού.

Η συναδέλφως «Πρόδοξ» της Τήνου εισήλθεν εις τα 14ον από της εκδόσεως της έτος. Τη συναδέλφω εύχόμεθα μακράν την σταδιοδρομίαν.

Απλήθην εις Αθήνας ο νομαρχης Κυκλαδων κ. Αλεξανδρόπουλος.

Μετα ολιγοημερον εν Αθηναις διαμονην επανελαμψεν εκειθεν σημερον ο φιλος δικηγωρος κ. Αλεξ. Π. Βενιζελος Ταμις του Δήμου Ερμουπόλεως.

Επανήθην εξ Αθηνων ενα διετριψεν επί τινα ημερας, ο μαειυτηρ Ιατρος της πόλεως μας κ. Δημήτριος Α. Παπαδάμ.

Διήλθε μεταβαίνων εις Αθήνας δι' υποθέσεις της Μονης Μυκόνου, ο ταύτης Ηγούμενος κ. Φιλάρετος Παπουτσας αρχιμανδριτης.

Απλήθην εις Ρυθειον ο δερματέμπορος της πόλεως εκεινης κ. Σαράντης Μαρουκας, ελθων ενταυθα προς προμηθειαν δερμάτων.

Υπο της Εφορίας του Ιερου Ναου του Αγίου Γεωργιου τελειται αυριον το ετήσιον Μνημόσυνον υπέρ των αιουθιμων Ευεργετων του Ναου Ιωάννου και Φαννης Μάνθου.

Αυριον Κυριακήν της Σταυροπροσκυνησεως τελειται εν τω εν Ανω Συρω Ιερω Ναω του Αγίου Νικολάου το από τουδε καθιερούμενον ετήσιον Μνημόσυνον υπέρ των αιουθιμων Ευεργετων και Δωρητων του Ναου τούτου υπό της Εφορίας.

Αυριον εν τω εν Ανω Συρω Ναω του Αγίου Νικολάου θελει ομιλήσει ο δημοδιδασκαλος κ. Αθανάσιος Στυλιανούπουλος.

Εν Ερμουπόλει τη 7 Μαρτίου 1911.

Ο ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΣΥΡΟΥ

Προς πάντας τούς κατά την περιφέρειαν του Πρωτοδικείου Συρου κ. κ. Δικηγόρους.

Καλούμεν υμᾶς όπως προσέλθητε εις τακτικήν Συνεδρίασιν εν τη αίθουσ των Συνεδριάσεων του Πρωτοδικείου Συρου την 13 Μαρτίου ε. έ. ημέραν Κυριακήν και ωραν 10 Π. Μ.

Αντικείμενον Συνεδριάσεως

- 1). Συζήτησις επί της προτάσεως του δικηγορικού Συλλογου Τρικιάλων περι αναστολής της Δικαστικής Ισοβιότητος
2). Συζήτησις επί της προτάσεως του δικηγορικού Συλλογου Ηλείας περι τροποποιήσεως των άρθρ. 173-174-499-501 και 580 Πολιτ. Δικον.
3). Περι της αληθοῦς έννοιας του άρθρ. 1034 Πολιτ. Δικον. παρα του κ. Ιωάν. Αλεξοπουλου.

Ο Πρόεδρος Μ. Γ. ΝΑΥΤΗΣ Ο Γραμματεὺς Στεφ. Προβεδεγγιος

ΠΩΛΕΙΤΑΙ Τυπογραφικὸν Πιεστήριον Αμερικανικόν, τελειοτάτου συστήματος, κινούμενον δια του ποδός, η πλάξ του είναι διαμέτρον 30 X 22. Πληροφορία παρ' ημῖν.

Διάβολος και κατακλυσμός. «Ολοι ηφευρομεν πως εγινεν ο κατακλυσμος και οτι επιγισαν ολοι οι ανθρωποι, εκτός του Νωε, ο οποιος κατ' απαγγελίαν του Θεου κατεσκευασε την Κιβωτον, εις την οποιαν εισήλθεν αυτος και η οικογενεία του και ανά εν ζευγος εξ όλων των ζώων και πτηνών»

«Αλλά εμπορει κανεις να ερωτησῃ: Πως, αφού όλα τα ζώα επιγισαν, εμεινεν ο Διάβολος; Λοιπόν η παράσις αναφέρει οτι, όταν ο Νωε ηρχισε να μετακομίζει τα διάφορα ζώα εις την Κιβωτον, εθεσε μικράν γέφυρα από την Κιβωτον εως την ηηράν, ίνα τὰ ζώα εισέρχονται ευκολώτερον. Πράγματι δε όλα εισήρχοντο ευκόλως. Μόνον ο όιος δεν ήθελε να εισέλθῃ, διότι εφοβείτο. Ο Νωε του εφώνασε, τον εσπραχνε, τον έδερε, αλλά τίποτε. Εμεινεν ανίητος. Τέλος ο Νωε εχασε την υπομονήν του και του ειπε με θυμόν:

«Εμπα λοιπόν μέσα, Διάβολε! Ο όιος εισήλθεν εις την Κιβωτον. Ο κατακλυσμός εγινε και αφού τα ζώα ηρχισαν να αποσύρονται, ο Νωε εβγαλε πρώτον από την Κιβωτον τα πτηνά και τα ερπετά. Αλλά ένα φεδι δεν ήθελε να φύγῃ καθώς και ένας ποντικός. Τότε ο Νωε λέγει πρώτα εις το φεδι:

«Αδειασέ μου τὴ γωνιά Τί κάθεται; Δεν φύγω, άπάντὰ το φεδι διότι αν φύγω θα βυθισῃ η Κιβωτός. Ένα ποντίκι απ' αυτὰ έκκαμε μιά τρύπα και την τρύπα την εβούλωσα με την ουρά μου. Τότε ο Νωε εστράφη εις τον ποντικόν και του ειπε: Γματί τρύπησες τ' άμπάρι; Δεν φταίω εγώ, λέει ο ποντικός, φταίει εκείνος που στέκει εκει.

Παρατηρεί απ' εδω και απ' εκει ο Νωε ίνα εδῃ εκείνον, τον οποιον του εδειχεν ο ποντικός, και βλέπει αίφνης τον Διάβολον.

Δεν μου λες, πείδς σου ειπε να μπῆς εδω μέσα; Τον ερωτῶ ο Νωε.

Η άρεντία σου, του αποκρίνεται ο Διάβολος. Εέχασες, που όταν το γαϊδούρι δεν ήθελε να μπῃ του ειπες «έμπα μέσα Διάβολε»;

Και τοιουτοτρόπως εσώθη ο Διάβολος από τον Κατακλυσμόν.

Η δημιουργία του Ιταλου. Είς Ευρωπαϊκήν εφημερίδα ανεγράφη εσχάτως και η εξής δημιουργία του Ιταλου:

Ο Θεός εδημιούργησε τον άνδρα εκ χύματος, την δε γυναίκα εκ της πλευρας του άνδρος, αλλά δεν συνεβη το αυτὸ και με τους Ιταλους. Οι Ιταλοι εδημιουργήθησαν υπο του Αρχαγγελου Μιχαήλ προσωπικώς. Ο Αρχάγγελος Μιχαήλ έλαβεν ολιγον χύμα, προσωπικά εκ βελούδου, εγχειρίδιον εκ χαλύβου, τας χορδὰς της λύρας, την καρδίαν νεάνιδος, τον στεναγμόν του ποιητου, το σίλημα του εραστοῦ, το ρόδον του παραδείσου και επί τέλους ίκέτευσε τον Θεόν να του δώσῃ ένα θεόν του μεδιάμα. Και ο Θεός ευγενώς υπεμεδιάσε...

Ο μωσαϊστικος. Εβραϊος τις εζητησε από την βασίλισσαν της Αγγλιας Ελισάβετ 100 τάλληρα δι' ένα μαργαρίτην. Η βασίλισσα τον εδεώρησεν άχρηστον και δεν ήθέλησεν να τον αγοράσῃ. Ο Εβραϊος τότε ειπεν εις ένα τον λόρδον, οτι απεράσισε να μεταβῃ άλλαχου προς πώλησιν του μαργαρίτου.

Ο λόρδος καλέσας ει, γεύμα τον Εβραϊον, αφού του επλήρωσε την αιτουμένην μυθώδη ποσότητα, έλαθε τον μαργαρίτην και τον μετέβαλεν εις κόβιν, ρίψας δ' αυτην εις ποτήριον άνου, την έπιεν εις υγείαν της βασιδέισσης ειπων εις τον Εβραϊον:

Η βασίλισσα ηδύνατο βεβαίως ν' αγοράσῃ τον μαργαρίτην σου, αφού ως βλέπεις, έχει υπηκόους δυναμένους να πίνουν αυτὸν εις υγείαν της.

ΠΑΝΤΟΙΑ

Τὸ ημερήσιον εισόδημα του Αυτοκράτορος της Ρωσίας ανερχεται εις 5000 λίρας. Του Σουλτάνου της Τουρκιας εις 3600 λίρας. Του Αυτοκράτορος της Αυστριας εις 2000 λίρας. Του Αυτοκράτορος της Γερμανιας εις 1600 λίρας. Του Βασιλέως της Ιταλιας εις 1300 λίρας. Του Βασιλέως της Αγγλιας εις 1300 λίρας. Του Βασιλέως του Βελγιου εις 1300 λίρας. Του Προέδρου της Δημοκρατίας εις 1000 λίρας. Του Προέδρου των Ηνωμένων Πολιτειών εις 2,500 λίρας.

Τὸ ετήσιον εισόδημα του εκ του εν Μόντε-Κάρλο χαρτοπαιγιου ανερχεται εις τὸ 1,500,000 λιρών στερλινών.

Ο αριθμός των εν όλω τῷ κόσμω εκδοδόμενων Εφημερίδων ανερχεται εις 42,800.

Η ημερησια κατανάλωσις εν όλω τῷ κόσμω πεννών γραψίματος ανερχεται εις 3,500,000 τοιαύτων.

Εν Ευρώπῃ ύμειλουνται 587 διάφοροι διάλεκτοι.

Εκάστη Μηχανή κατασκευής βελονών παράγει 1,500,000 βελόνας την έβδομάδα.

Η Αυτοκράτειρα της Κίνας όταν ταξιδεύη φέρει μεθ' εαυτης 3,000 ένδυμασις εις 600 κιβώτια τὰ οποια φρουρούνται από 1200 ακολουθους συνταξιδεύοντας μετ' αυτης.

Η Εθνική Τράπεζα της Αγγλιας έχει εις κυκλοφορίαν χαρτονόμισμα αξίας 30,000,0000 λιρών.

Μόνον δια καπνόν και πίπες εξοδεύονται ετησίως εις την Μεγ. Βρετανίαν 14,000,000 λίραι.

Ο αετός δύναται να ζήσῃ 20 ημέρας χωρίς τροφήν και ο κόνδωρ 30 ημέρας.

Πολλοί θαυμάζουν τον μηχανισμόν του ανθρώπινου σώματος με τὰ 249 οστά του και τὰς 60 αρτηρίας του. Πόσον όμως την υπερτερεί ο μηχανισμός του κερκινου!

Ο άξιοπεριεργος αυτος ιχθύς θέτει εις 4,369 φαροκόκκαλα και μυώνας κάθε φοράν όπου αναπνεύει. Έχει δε 4,320 φλέδας.